

ADAM BLADE

Beast Quest

ARKTA

HORSKÝ OBR

Přeložila Olga Turečková

Beast Quest Arcta, The Mountain Giant
Beast Quest is a registered trademark of
Working Partners Limited

Text © Working Partners Limited 2007

Cover illustrations © David Wyatt, 2007

Inside illustrations © Orchard Books, 2007

Translation © Olga Turečková, 2012

ISBN 978-80-00-02908-5

ARKTÁ
HORSKÝ OBR

ADAM BLADE

Albatros

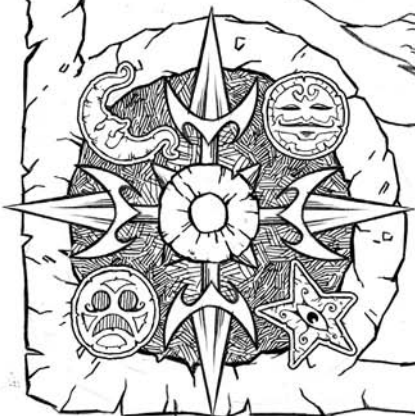
ZÁPADNÍ OCEÁN

SEVERNÍ
POHOŘÍ

LEDOVÉ

STRAŠIDELNÝ
LES

ŘEK.

NĚ

Avantia

NÁHORNÍ
PLANINA

PALÁC
KRÁLE
HUGA

MĚSTO

LIKATICE

ERRINEL

Milý čtenáři,

bud' zdrav, vítám tě v Avantii.

Mé jméno je Aduro. Jsem čarodějem v paláci krále Huga. Vstoupil jsi do našeho příběhu v těžkých dobách. Dovol mi vše vysvětlit.

V knihách z pradávných dob je psáno, že království Avantie bude jednoho dne uvrženo zlým čarodějem Malvelem v nebezpečí.

Ta doba nastala.

Šest netvorů Malvelovými ďábelskými kouzly zdivočelo. Jejich jména se dozvíš, až přijde čas. Pamatuj, ohnivý drak, mořský plaz, horský obr, kentaur, ledový netvor a okřídlený oheň ničí zemi, kterou dřív chránili.

Království je ohroženo.

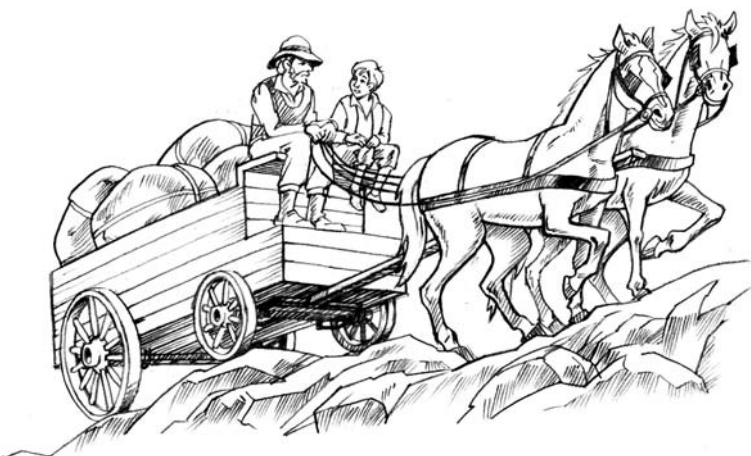
Tajné knihy nám však dávají naději. Předpovídají, že se objeví neobvyklý hrdina. Právě se v nich, že výpravy, jejíž cílem bude osvobodit netvory a zachránit království, se ujme mladý chlapec.

Modlíme se, aby se hrdina objevil dřív, než bude pozdě. Jak ho poznáme? Jakým znamením se prokáže? Budeš ho s námi hledat?

Ať dlouho žije Avantie!

Aduro

PROLOG

Karavana těžkých vozů se pomalu sunula po vysokohorské cestě. Když začala cesta stoupat do příkrého svahu, koně namáhavě zabírali, aby utáhli vozy, naložené zásobami a potřebami pro obchodní městečko vysoko v horách.

„Kdy už tam budeme?“ zeptal se netrpělivě chlapec na prvním voze.

Jeho otec se zadíval na úzkou cestu, která se klikatila vzhůru do kopce. Mizela nahoře v lesích

a vypadala nebezpečně. Na okolních svazích se povalovaly spousty balvanů, zřejmě zde docházelo k častým sesuvům půdy. „Jen trpělivost, Jacku,“ ujistil ho. „Jen co dojedeme do průsmyku, už to nebude daleko.“ Ukázal na horský hřeben v dálce.

Jack se tím směrem podíval. Nad horami se kupily temné mraky a vrhaly na svahy hor dlouhé stíny. Slunce se schovalo a začalo se citelně ochlazovat.

Cesta se před nimi stáčela, a když vůz vyjel ze zatáčky, opřel se do nich ledový horský vítr. Chlapec se zachvěl a přitáhl si teplý kabát.

„Měli bychom si pospíšet, jestli chceme té bouři uniknout,“ volal Jackův otec na ostatní kupce, ale jeho hlas zanikal ve větru. „Mohli

bychom tady uvíznout a bez pomoci umrzneme.“

Prodírali se dál, ale vítr nabíral na síle a hlasitě skučel ve větvích stromů. Najednou se ozval hromový rachot a nesl se ozvěnou celým údolím. Zem se začala otrásat. Vozy se zastavily a kupci se zmateně rozhlíželi.

„Co to bylo?“ podivil se jeden.

Dunivé burácení se přiblížilo a ozval se praskot dřeva, jako když se lámou stromy.

„Co se to děje?“ volal Jack a snažil se potlačit paniku v hlase.

Jeho otec se podíval na horský hřeben. „Nemám ani zdání,“ kroutil hlavou.

Jack viděl v otcových očích strach – něco takového ještě nezažil. Zamrazilo ho v zádech.

Země se otřásala tak silně, že se nedokázali udržet na vozech a museli seskočit na zem. Koně se vzpouzeli a pokoušeli se vyvléknout z řemení. Jeden vůz se utrhł a začal ujíždět dolů, náklad se rozkutálel po svahu. Muži vyděšeně uskakovali před valícími se sudy. Pak se kus před nimi shora utrhł kus skály a svalil se mezi stromy na úzkou

cestu, jen těsně Jacka s otcem
minul.

Cesta před nimi byla zavalená!
Dunění zesílilo.

Pak se nahoře na hřebeni něco
objevilo. Jack byl v tom zmatku
jediný, kdo si toho všiml.

Byl to obří netvor, vysoký jako
okolní stromy.

„Utíkejte!“ vykřikl Jack.
„Zachraň se, kdo můžeš!“

NOVÉ DOBRODRUŽSTVÍ

Tom a Elena se zastavili na rozcestí. Cesta mířící na východ vedla do zemědělské oblasti Avantie. Cesta stáčejší se na sever je zavede do vysokých hor království.

Tom věděl, kterou se musí vydat, aby našli dalšího netvora jejich výpravy. Měl strach, že tenhle úkol

bude ještě víc nebezpečný než předešlý. Veděl, že Elena stojí za ním pozoruje s obavami vzdálené vrcholky hor zahalené hrozivými mraky.

„Pojď, Eleno, to zvládneme,“ řekl Tom. A protože viděl, jak je nervózní, dodal s úsměvem: „Chci říct, bude to hračka, když mám na ochranu tebe a tady toho moulu.“

„Moulu? Tak to ti pěkně děkuju!“ Elena hvízdla na svého ochočeného vlka Šediváka, který slídl poblíž v křoví. „Jen pojď, nauč tady kamaráda dobrým způsobům!“

Ukázala na Toma. Vlk přiskočil a začal mu hravě okusovat paty.

„Au!“ uhýbal Tom.

„Odvolej to!“ nakázala Elena.

„Dobře! Dobře! Odvolávám!“ smál se Tom.

Elena znovu krátce hvízdla
a Šedivák okamžitě nechal Toma
na pokoji a poslušně přiběhl
Bouřlivákovi k boku.

Tom se usmál. Je dobré mít přátele,
na které se můžete spolehnout.

Společně vyrazili cestou k severu.

Ještě předtím, než se Tom setkal
s Elenou, vybral ho pro tuhle
výpravu král Hugo spolu
s královským rádcem, čarodějem
Adurem. Jeho úkolem bylo zachránit
království Avantii před netvory, kteří
byli pod vlivem ďábelské kletby zlého
čaroděje Malvela a zemi ničili.
Tomovým posláním bylo tuto kletbu
zničit, aby netvoři mohli znovu
Avantii chránit.

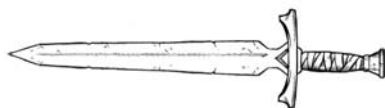
Tom si z celého srdce přál, aby
jeho otec, Hbitý Taladon, mohl
sledovat jeho největší životní

dobrodružství. Ale jeho otec odešel, když byl Tom ještě docela malý.

Před začátkem výpravy byl Tom přesvědčený, že všechny pověsti o netvorech jsou jen báchorky. Ale teď, když už sám dva z nich osvobodil – byli to ohnivý drak Ferno a mořský plaz Sepron – věděl, jak moc jsou skuteční a jak nebezpeční mohou být.

Zatím společným úsilím své dosavadní poslání s Elenou přežili. Teď na ně v horách na severu čekalo nové nebezpečí.

Horský obr Arkta.

Postupovali podhůřím k severu a po nějaké době Tom Bouřliváka zastavil. Cesta před nimi mizela mezi stromy a dál vedla do prudkého

kopce. Kam se podívali, ležely na zemi spousty balvanů. „Podívám se, jestli jdeme správně,“ řekl Tom. Vylovil mapu, kterou mu dal čaroděj Aduro, a rozložil ji. Ze starého pergamenu vystupovaly do výšky hory porostlé borovými lesy. Stezka, po které šli, tlumeně zářila.

„Ještě jeden den cesty a budeme ve městě,“ nakukovala mu přes rameno Elena.

Tom se zadíval do mapy. Město bylo obklopeno pěti rozeklanými horami a cesta k němu byla dlouhá a klikatá. V jednom místě vypadala, že je zavalená hromadami sesuté půdy. Když se toho místa dotkl, vyletěl z mapy obláček prachu. Snad se jim podaří najít nějakou jinou cestu a sesuv obejít. Tom ještě nikdy předtím vysoko v horách nebyl.

Bude cesta tak strmá a nebezpečná,
jak si představuje?

„Měli bychom se už brzy utábořit,“
řekl. „Zítra budeme potřebovat
na výstup do průsmyku všechnu
energii.“

Pokračovali dál do svahu. Nahoře
na kopci se zastavili.

Kam až dohlédli, prostíraly se
před nimi hory. V hluboko
zaříznutých údolích ležel temný stín,
ale vrcholky hor jako by v pozdně
odpoledním slunci jasně plály. Tyčily
se proti tmavě modré obloze jako
řady ostrých zubů.

„To je nádhera,“ zašeptala Elena.

Tom přikývl. Viděl na své výpravě
už mnoho, ale žádná krajina zatím
nebyla tak úchvatná jako tahle.

Vtom zahlédli, že k nim shora po
stezce sestupuje skupina otrhaných

mužů. Tom uchopil svůj meč.

Blížili se k nim a jeden z mužů zavolal na pozdrav. Tom viděl, že nese přes rameno nějakého chlapce.

Když došli až k nim, poznali Tom a Elena, že jsou to kupci. Byli celí špinaví a vypadali vyčerpaně. Chlapec byl zřejmě zraněný, protože měl hlavu obvázanou zkrvaveným pruhem látky.

„Potřebujeme pomoc,“ řekl muž, který nesl chlapce. „Nemáte vodu? Všechny naše zásoby jsou zničené.“

Tom jim bez váhání podal svůj měch s vodou. „Co se stalo?“

„Jsme část obchodní karavany, vezeme zásoby do města,“ vysvětlil muž. Složil chlapce do trávy a dal mu napít vody. „Nahoře byl sesuv půdy a měli jsme štěstí, že jsme vůbec přežili.“

„Co ho způsobilo?“ zeptala se Elena.

„To nevíme. Zničením se země
otřásla. „Ale počasí bylo najednou
divné a – “

„Byl to obr...” vypravil ze sebe
zraněný kluk. „Může za to obr...”

Tom a Elena si vyměnili pohledy.

„Jacka si nevšímejte,” řekl tiše jeden
z mužů. „Dostal něčím přes hlavu.”

„Doufám, že vy dva nemíříte
nahoru do hor,” podotkl první muž
ponuře.

„Obávám se, že ano,” přikývl Tom.

„Hory jsou nebezpečné,” varoval
je. „Hlavní cesta je teď zablokovaná
a počasí se horší. Být vámi, tak to
nezkouším. My se určitě vracíme.”

„Nemáme na vybranou,” řekl Tom
statečně.

„Když tedy musíte jít, vezměte si
tohle.” Kupec podal Tomovi stočené
lano. „Není to moc, ale je to

všechno, co vám můžeme za vaši dobrotu nabídnout. Možná se vám bude hodit.“

„Děkujeme,“ řekl Tom.

Dali kupcům ještě čutoru s vodou a tolik jídla, co mohli postrádat, a pak se rozloučili.

„Dejte si na obra pozor...“ volal za nimi ještě kluk, když se kupci vydali na cestu k jihu.

Tom, Elena, Bouřlivák a Šedivák pokračovali dál k severu. Brzy se obloha zatáhla šedivými mraky a začalo mrholit. Půda se rozbahnila.

„Musíme se už utábořit, nebo na vás nezůstane suchá nitka,“ řekla Elena.

Tom prozkoumal nejbližší svah, až našel převislou skálu, která jim poskytne na noc vhodný přístřešek. Vydali se vzůru tím směrem.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.